

ת"פ 15407/04/20 - מדינת ישראל תביעות ירושלים נגד עבד אלכרים אבו כאמל

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 15407-04-20 מדינת ישראל נ' אבו כאמל

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	עבד אלכרים אבו כאמל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד נאא'ל זחאלקה
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מדובר בסכין מתקפלת מתקבעת שהוחזקה בכיסו של הנאשם ביום 20.2.2019.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר לפיו, הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן. לבקשת הסניגור בחן שירות המבחן את אפשרות ביטול ההרשעה. המאשימה התחייבה כי עמדתה להרשעה, מאסר על-תנאי וקנס.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש עולה, כי הנאשם כבן 20, מאורס, ועובד כיום כמדריך בחדר כושר. הוא סיים 10 שנות לימוד ודווח על גדילתו בתנאים משפחתיים חיוביים. הוא עבד לאחר סיום לימודיו בשיפוצים וכיום, כאמור עובד כמדריך כושר. הנאשם קיבל אחריות למעשים והסבירם בכך שמצא את הסכין ואח"כ שמרה לצרכי עבודתו. כמו כן הביעה שאיפה להעתיק את מקום מגוריו למקום בו יוכל לגדל את ילדיו באופן חיובי. השירות התרשם מאדם בעל ערכים תקינים ושיפוטיות, ולא מצא צורך בהתערבות כלשהי. לפיכך, ובהיעדר ראיה לנזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה, לא המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה, ולפיכך המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 160 שעות.

קביעת מתחם הענישה

עקרון ההלימה - מתחם הענישה מונחה על-ידי עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - החזקת סכין היא עבירת פשע ולא בכדי קבע המחוקק בצדה עונש מירבי של עד 5 שנות מאסר, בשל הנזקים העלולים להיגרם לנפש מהשימוש בה. בנסיבות מקרנו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר בעבירה מתוכננת כשהנאשם נשא את הסכין על גופו ולא הוכיח שהדבר למטרה כשירה. הנאשם צריך היה להימנע מביצוע העבירה. בפועל לא נגרם נזק, והנזק הפוטנציאלי ידוע. הנאשם ביצע את העבירה סמוך להפיכתו לבגיר ומכאן גם חוסר שיקול דעתו בביצוע העבירה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה נרחב, ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה. ברע"פ 2012/16 **רחאל** נ' **מ"י** (מיום 13.3.2016) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בנסיבות של החזקת אגרופן בדלת רכב ונהיגה בשכרות. שם נדון אותו נאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. לעומת זאת ברע"פ 1949/15 **תקורני** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2015) אושר עונש של 180 שעות של"ץ ומאסר על-תנאי בנסיבות של החזקת אגרופן.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בנסיבות המקרה. על-כן, עתירתה העונשית של המאשימה הולמת.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם צעיר כבן 20, מאורס, ללא עבר פלילי, עובד לפרנסתו מאז נעוריו המאוחרים, בעל ערכים נורמטיביים, שהוגש בעניינו תסקיר חיובי.

מיקום הנאשם במתחם - יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם נוכח מכלול הנסיבות.

אשר לשאלת ביטול ההרשעה

יש לבחון שני תנאים: האחד, נסיבות ביצוע העבירה וטיבה; השני, הוכחת נזק קונקרטי ובלתי מידתי לנאשם בנסיבותיו. אשר לתנאי הראשון, ברע"פ 4200/12 **אבו זניד** נ' **מ"י** (מיום 27.6.2012) קבע בית המשפט העליון שבאופן עקרוני, אין מניעה לבחון אפשרות של הימנעות מהרשעה בנסיבות של החזקת סכין של אדם ללא עבר פלילי. כך גם בענייננו. אשר לתנאי השני, הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק יוצא דופן כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה ואף שירות המבחן לא המליץ על כך, ולפיכך אינני מורה על ביטול ההרשעה. אני ער לגילו הצעיר של הנאשם ולגילו בעת ביצוע העבירה, ואולם אין בעצם גילו של הנאשם כדי להביא לתוצאה המבוקשת ע"י הסניגור. עיינתי בפסיקה שהגיש הסניגור. בע"פ (מרכז) 21037-11-13 **אוהב ציון** נ' **מ"י** (מיום 4.2.2014) הנסיבות שונות, ושם הצביע שירות המבחן על פגיעה קונקרטית בניגוד לענייננו. בעפ"ג (מרכז) 40386-07-13 **גינצס** נ' **מ"י** (מיום 26.1.2014) שם הסיבה לביטול ההרשעה הייתה נסיבותיו הרפואיות.

אציין, כי עצם הותרת ההרשעה על כנה, אין בה להפחית מן ההערכה כי מדובר בצעיר נורמטיבי שטעה טעות חד פעמית, שאין לזקוף לחובתו לעתיד לבוא. על פניו מדובר באדם חרוץ בעל שאיפות נורמטיביות, ואני מאמין שהוא יצליח לממש את מלוא הפוטנציאל החיובי שלו בכל ערוץ אליו יפנה.

גזירת הדין

לפיכך, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על-תנאי שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום עבירה של החזקת סכין או אגרופן;

ב. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא תחולט אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

מורה על השמדת הסכין.

לא מצאתי להטיל על הנאשם של"ץ בהתחשב בהותרת הרשעתו על כנה.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"א, 19 מאי 2021, במעמד הצדדים.